

(Kort bemærkning).

Gitte Lillelund Bech (V):

Til fru Marianne Jelved: Den sproglige integrationsmodel er den, vi synes er interessant, men vi mener faktisk ikke, at det pågældende lovforslag her hindrer den sproglige integrationsmodel, på ingen måde. Det er et spørgsmål om, at kommunerne får frihed til, at de kan tilrettelægge integrationsprocessen, som de vil. Det vil sige, at de får frihed til også at kunne tilrettelægge det, hvis de vælger at sige, at det faktisk er via skatteborgernes penge, at man vil implementere den sproglige integrationsmodel. Det må være svar til fru Marianne Jelved.

Til hr. Carsten Hansen vil jeg sige: Jeg synes ikke, der er nogen grund til på dette tidspunkt at debattere forsiden af Berlingske Tidende, for den vedrører ikke modersmålsundervisningen, og den vedrører ikke kommunernes frie valg til at tilbyde modersmålsundervisning. Den vedrører noget helt andet. Derfor har jeg ikke tænkt mig at kommentere hr. Carsten Hansens indlæg.

Og til hr. Aage Frandsen vil jeg bare sige: Jeg har nu gentagne gange hørt hr. Aage Frandsens redegørelse for, hvordan hr. Aage Frandsen ser på forligsdelen. Jeg må jo sige, at for os er det væsentligt, at vi kan tage debatten i Folketingssalen. Det er væsentligt for os, at vi kan fremlægge sagerne her.

Det er jo også det, jeg har forstået at hr. Villy Søvnald er interesseret i. Man siger: Vi skal ikke have stalinistiske metoder, således at det ikke er muligt at kunne tage en åben og fordomsfri debat i Folketingssalen.

(Kort bemærkning).

Bodil Kornbek (KRF):

Folkeskolen er virkelig det sted, hvor integrationen er i højsædet, og hvor der er store muligheder for netop at få integreret de her børn, vi taler om i dag.

Men hvordan vil integrationen se ud i fremtiden, hvis KL, som der nu står i pressen, vil spare ½ mia. kr. på folkeskoleområdet, samtidig med – hvis dette forslag går igennem – at regeringen også vil spare i bloktilskud? Hvordan vil integrationen for disse børn se ud i fremtiden? Det er fint nok at stå og sige, at der er frihed, de kan vælge osv., men konkret: Hvilke muligheder bliver der så?

Med hensyn til det svar, jeg i øvrigt fik fra fru Gitte Lillelund Bech sidst, om tredje- og fjerdegenerationsindvandrere skulle have modersmålsundervisning osv.: Jeg kan kun beklage, at

dette ikke har været til diskussion i forligskredsen, så vi netop kunne finde en løsning og ikke stå her i dag og faktisk tage det første skridt til et forligsbrud. For jeg er sikker på, at vi kunne have fundet nogle områder, hvor vi sagtens kunne have strammet op og set på kvaliteten og på de fremmedsproglære, der er på skolerne.

(Kort bemærkning).

Lene Jensen (S):

Da Venstres ordfører talte om, at kommunerne fik frie hænder til at gøre, som de ville, bl.a. på Frederiksberg, i det her spørgsmål, kom jeg lidt til at tænke på den gamle remse »ingen arme, ingen småkager«. Og sådan er det jo også lidt her. Det er altså noget pjat at sige, at man får et frit valg til at gøre, hvad man vil, for man bliver frataget en forpligtelse og nogle penge. Det hænger ikke sammen i min begrebsverden. Jeg kan høre, at det gør det i fru Lillelund Bechs, og det forstår jeg simpelt hen ikke, men sådan er det.

Så vil jeg gerne høre én gang for alle, om fru Gitte Lillelund Bech er enig med mig i, at hvis forslaget, som det ligger her, bliver vedtaget, er det et forligsbrud. Hvis ikke fru Gitte Lillelund Bech giver mig ret i det, er jeg glad. Hvis fru Gitte Lillelund Bech ikke får kommenteret det, er jeg bekymret.

(Kort bemærkning).

Gitte Lillelund Bech (V):

Til fru Bodil Kornbek med hensyn til integration i folkeskolen, og hvad der vil ske med integrationen, hvis man gennemfører det her forslag: Jeg tror faktisk, at kommunerne er fuldt kompetente til at varetage integrationen i folkeskolen, også hvis det her forslag bliver vedtaget, for jeg mener faktisk, at man også med regeringens integrationspakke lægger en del opgaver ud til kommunerne. Derved siger man så også: Som en del af integrationspakken ønsker vi altså også at sætte øgede midler af til integration i øvrigt. Men lige netop på det her område synes vi, det er væsentligt, at det er kommunerne, der får det frie valg til at kunne vælge, hvilken form for integration de tager.

Jeg er meget imponeret over de kommuner, der vælger at sige, at de faktisk laver en særlig indsats, og de skoler, der vælger at lave en særlig indsats for at have tosprogede lærere i den almindelige undervisning. De kommuner prioriterer altså; det mener de faktisk er en god vej for integrationen, det er en god måde at få integration for de tosprogede børn, fordi de, samtidig